

متن پرسش

استاد گرامی دامت افاضاته سلام علیکم: سوال بنده در مورد هیولی و اعیان ثابتة است. اگر درست فهمیده باشم از واژه هیولی به دو معنی استفاده می شود؛ یکی به معنی کلی که ماده ای باشد سراسر بالقوه که عرفاء بهش نفس رحمانی می گویند و دوم ماده رو هم هیولی می گویند چون استعداد فعلیت خاص رو داراست. آیا می توان گفت که معنی اول هیولی یعنی ماده اولیه کلی که دارای تمام استعداد های ممکن می باشد و هیولی به معنی دوم یعنی ماده دارای استعداد مشخص و محدود؟ علاوه ازین آیا می توان معنی دوم هیولی (اگر درست فهمیده باشم) رو عین ثابت نیز تلقی نمود؟ متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید بتوان «عین ثابتة» را همان مقام امکان ذاتی انسان قلمداد کرد به آن معنا که انسان در مقام وجود علمی اش می تواند وجود دنیایی خود را انتخاب کند. موفق باشید

لینک های مرتبط با پرسش

[مبانی نظری عرفان در اسلام و مباحث «اعیان ثابتة» و «وجه خاص»](#)